

drer ham fra at hugge sin Skov ned for Jode, eller fra at bruge den paa en Maade som ansees skadelig for Almeenvellet.

Ligesom dog Enhver vil indrømme, at man paa Grund af Indskrænkningerne ikke vilde kunne berøve Gierne saadan deres Eiendom, saaledes maa det og indrømmes, at man ei kan stille Slaveeieren ved hans Eiendom, fordi Loven havde foreskrevet saadanne Indskrænkninger i hans Myndighed, som Humanitets Hensyn fordrede for at sikke Slaven imod tyrannisk Behandling. Det af Regjeringen selv citerede Slavereglement, udgivet af Kong Frederik den Femte, siger jo ved at foreskrive visse Bestemmelser i den Henseende ikke desto mindre udtrykkelig, „at Slaven skulde ansees som Part og Deel af Eiendom,“ og Forestillingen til Frdn. af 16de Marts 1792 fremhæver, „at den Grundsætning ei maa tabes af, Die, at, da Negrene ansees som lovlige Eiendom, maa alt det undgaaes, som endog saa kun kunde have Skin af Indgrib i Eiendomsretten.“ De Indskrænkninger, som Loven gjorde, forhindrede ei Gieren fra en fornuftmæssig Brug af Eiendommen, der gik i Arv og Gie ligesom al anden Eiendom, og var ligesuldt Eiendom, naagtet Gjenstanden hverken var livløs eller ufornuftig; det var endog disse tvende Betingelser, der fornemlig gav den sin Pengeværdi, og derfor gik den som al anden Eiendom mellem Mand og Mand. Denne Pengeværdi kan Staten ikke stille Gieren ved, fordi den finder, at den ei længere bør taale det Slaveri, som den endog selv har anerkjendt og været Hoveddeeltager i.

„Den, der vil vinde Gren. af at hylde Emancipationen, maa underkaste sig den fulde Byrde, som den udfræver“ — saaledes udtalte man sig i Ständerforsamlingen i Roskilde i Aaret 1846, hvor man antog det for en afgjort Sag, at Staten maatte bringe Offeret dertil, og saaledes er det og almindeligen anerkjendt i Verden.

„Eders Kongl. Majestäts höga rättwisa skall aldrig tillåte en sådan kränkning deraf, som en Emancipation utan ersättning skulle innefatte. Något sådant har ei eller hittills blifwit någorstådes satt i fråga,“ sagde man i de svenske Forhandlinger.

Det var kun den franske Terrorisme, som i Aaret 1793 gjorde en Undtagelse fra dette Princip, en Undtagelse, som Consulatet 10 Aar derefter tillintetgjorde.

Vi ere enige med Regjeringen i, at Slave-Institutionen i et civiliseret og kristeligt Samfund kun bør opretholdes saalænge som Hensyn til det Heles Vel forbyder at hævde den. Men, da det nu ikke kan nægtes, at jo Colonierne udgjorde en Deel af det Hele, og at den Deel af disse Indvaanere, som i Tilfald til Lovene og til Regjeringen har nedsat sig i de danske Colonier, og har erhvervet denne Art af Eiendom, har ved Emancipationen tabt, hvad saaledes Staten havde tilskrevet dem, og derved lidt et mindre eller større, og i mange Tilfælde aldeles ruinerende Formuestab, saa kan det heller ikke nægtes, at jo disse Vel forbød at hævde Slaveriet, naar man ei til samme Tid vilde give fuldkommen Erstatning.

Vi ere ogsaa enige i, at en Regjering ei alene er berettiget men endog forpligtet til at hævde Slaveri, saasnart Omstændighederne tillade det, men derimod kunne vi paa ingen Maade indrømme, at der var nogen Omstændighed, som gjorde det tilladeligt fra Statens Side at ophæve Slaveriet uden fuld Erstatning. Thi som saadan Omstændighed kunde ei de Bevægelser ansees, som fandt Sted den 2den og 3die Juli 1848, og hvoraf General-Gouverneuren tog Anledning til at decretære Emancipationen; de kunne saameget mindre ansees som Omstændigheder, der gjorde det tilladeligt fra Statens Side at ophæve Slaveriet uden Erstatning, som Kongens Nabne Brev af 22de September 1848 udtrykkelig forkynder, at Regjeringen havde, ved at approbere Emancipationen, grundet den paa Negrenes „levende Dnsse.“

At dette ei var nogen Omstændighed, som tillod Emancipationen paa Gierens Befostning, behøver vist ikke at siges; det er en Omstændighed, hvortil Regjeringen skulde have taget Hensyn, da den fra først af anerkjendte Slaveriet, thi Frihedssnffet er en naturlig Følelse hos Mennesket, og maa altsaa have existeret lige fra Slaveriets Begyndelse; men nu efter at Regjeringen i over et Aarhundrede har ikke alene anerkjendt Slaveri som en retlig Gien-